

766

1Mn7

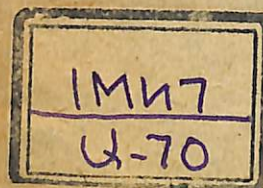
U-70

ԵԳՐԱԾՐԱՆՈՒԹՅՈՒՆ (Բ) ԿԵՆՏՐԱԼ ՑԵՂ ԸՆԴՀԱՆՐԱՊԵՏԻ ՄԵԹԱԴ-ԲՅՈՒՐՈ

ՊՐՈԼԵՏԱՐՆԵՐ ԲՈԼՈՐ ՑԵՂԱՐՆԵՐԻ ՄԻԱՅԵՐ

ԱՌԱՋԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ

ԿՈՒՍ-ԼՈՒՍԱՎՈՐՈՒԹՅԱՆ ԱՄԲՈՂԶ
ՑԱՆՑԻ ՀԱՄԱՐ

Մ. ԵՐԵՎԱՆ - 1932 թ.

Խմբագիր - Լ. ԴՍՆԻՆԼԹՍԵ
Թարգմանիչ - ԳՈՍՊԵՐՅԱՆ
Թողարկիչ - Գ. ԹԱՌԼԱՆՅԱՆ

10007
Ա-70

44

Ա. Ռ. Ա. ՋԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ

ԿՈՒՍԼՈՒՍԱՎՈՐՈՒԹՅԱՆ ԱՄԲՈՂՋ ՑԱՆՑԻ ՀԱՄԱՐ
ԹԵՄԱ. — ԸՆԿ. Պոսթեվի — «Մարսի սակաւ-լեկնյան
դաստիարակութեան խնդիրներ» — արտասանած
նաոյի արեղարձը

ՆՊԱՏԱԿԱԴՐՈՒՄԸ

1. Պարզել քաղաքական այն դրույթը, վոր կուսակցութեան
նը դրել է ամբողջ յերկրի առաջ 17-րդ կուսակցութեան վորո-
շումներում, յերկրի ամբողջ բնակչութեանն անդատարար սո-
ցիալիստական հասարակութեան դիտակից կառուցողներ դարձ-
նելու և մարքսիստական-լենինյան դաստիարակութեան հսկայա-
կան դերն այդ խնդրում:

Գրականութեան նյութ № 1.

§. Բանվորները, կոլտոգային մասսաների և բոլոր աշխա-
տավորների մէջ ազիտ-պրոպագանդիստական աշխատանքի ծա-
վալուն խնդիրները:

3. Սոցիալիստական սեփականութեան պաշտպանութեան և
ամբարշտման խնդիրները:

Գրականութեան նյութ № 2.

4. Ազիտացիան և պրոպագանդան, վորպէս բողևիւիկյան դաս-
տիարակութեան կարեւորագոյն բաղկացուցիչ մասը:

5. Մեր կուսակցութեան համադումարի վորոշումներում
ամբողջ կուսակցութեան ուղադրութեան սրումը կուսդաստիարակչա-
կան աշխատանքը ճիշտ ուղու վրա դրման համար:

6. Կուսակցութեան 16-րդ համադումարի ցուցմունքը կու-
սակցութեան անդամների դադարաւորա-քաղաքական մակարդակի
բարձրացման մասին և նոր հետազոտ դարդացումն ընկ. Պոստի-
շեվի — «Մարքսիստական-լենինյան դաստիարակութեան խնդիրնե-
րի մասին» — ճառում:

7. Նոր մարդ ստեղծելու, բոլոր աշխատավորներին վերա-
դաստիարակելու համար մղվող պայքարի խնդիրը — վորպէս որ-

Количество печ. листов 11/4
Количество печ. знаков 71 200

26/4

2001 - 12605 - 57

վա կենտրոնական խնդիր՝ դրված 17-րդ կուսկոնֆերանսի վերաբերյալ:

8. Յուրաքանչյուր կոմունիստի ամենուրեք տեսական պատկերացումները, նրա համար աշխատանքն իր վրա՝ մարքսիստական խնդիրն ունի համար:

Գրականություն.—Աշխատանքի նյութ № 3.

9. Պարզել մեր կուսակցության լայն խավերի գաղափարաբանական աճման բնագավառում ունեցած մեծ առաջադիմությունը նաև նոր ընդունվածների:

10. Կուս — դաստիարակչական աշխատանքներում՝ նոր ձևերի և մեթոդների նշանակությունը:

11. Պարզել մարքսիստական-լենինյան դաստիարակչության գործում ներկայումս յեղած հիմնական թերությունները:

Գրականություն.—Բանավորական նյութ № 4.

12. Սոցիալիստական շինարարության ժամանակակից եռապի առանձնահատկությունները և Համկոմկուսի (ր) շարքերը մտնող յերիտասարդների ահագին մասսաների բուլեիկյան գաստիարակչության խնդիրները:

13. Կուս-դաստիարակչական աշխատանքի և սոցիալիստական շինարարության մոտեցում — քաղաքական կամպանիաների կապակցության անհրաժեշտությունը:

14. Ընկ. Պոստիլնիկի ճանր՝ յուրաքանչյուր պրոպագանդիստին և ունեկոնֆերանսի հասցնելու խնդիրը:

15. Պրոպագանդիստների վերակր բարձրացնելու անհրաժեշտությունը:

16. Տեսական ուսուցման բովանդակությունը և կուսակցության ընթացիկ վերադասարկումների ուսումնասիրությունն ու մշակումը սերտորեն կապակցելու անհրաժեշտությունը:

Գրականություն.—Աշխատանքի նյութ № 5.

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ ՂԵԿԱՎԱՐՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ

1. Ընկ. Պոստիլնիկի ճանր «Մարքսիստական-լենինյան դաստիարակչության խնդիրների մասին»:

2. 17-րդ կուսկոնֆերանսի վերադասարկումները՝ ընկ. Ընկ. Մոստովի և Կոլլերի ղեկավարությամբ առթիվ:

3. Համկոմկուսի (ր) Կենտկոմի կուլտուրային աշխատանքի նամակը (տես. «Կոմ. Բեկոյություն» Ժուրնալի 1932 թ. № 13):

Կաղմեց՝ Ա.Լ.ԶԱԿԵ

Խմբագրեց՝ Ս. ՇԱՄԻԼՈՎ

30 263-4.4.

12833-58

Վերջին տարիներս մեր յերկրի եկոնոմիկայի, կենցաղի, Խորհրդային Միության տասնյակ միլիոնավոր աշխատավորների ղեկավարության մեջ հակառակ մոտեցումներն են կատարվել:

Այդ մոտեցումներն հանդուժ են այն բանին, վոր մենք սեփական լազա ենք ստեղծել ամբողջ Ժողովրդական տնտեսության տեխնիկական վերակառուցումն ավարտելու համար, վոր մեր յերկրը դարձել է աշխարհիս ամենախոշոր հողագործության յերկիր, վոր չքավոր — միջակ մասսաները վերջնականապես ու անդամաչորեն շրջվել են դեպի սոցիալիստական ուղին, վոր ավարտվել է սոցիալիստական եկոնոմիկայի հիմքի կառուցումը: Այդ բոլորը նշանակում է, վոր Խորհ. Միությունը վերջնականապես հաստատվել է նոր, սոցիալիստական ուղու վրա:

Սոցիալիստական շինարարության բոլոր բնագավառներում մեր տարած հաղթանակները — արդյունք են կուսակցության լենինյան ղեկի ճիշտ կիրառման և այդ հիման վրա մեր յերկրի բանվոր դասակարգի, կոլտոցնիկների ու բոլոր աշխատավորների աճող քաղաքական ակտիվության: Կուսակցության գլխավոր ղեկի իրականացումը, նրա հիման վրա ամբողջ Ֆրոնտում սոցիալիզմի հաջող ծավալուն հարձակումը՝ տեղի և ունենում դասակարգային կատաղի պայքարի և ուղորդակցման, — թե աջ ուղորդակցման, վոր մեր ժամանակի գլխավոր մտանգն է, և թե նրա համատարիմ ուղեկից ու դաշնակից «ձախ» ուղորդակցման, — բոլոր և ամեն մի արտահայտությունն անխնա հակահարմար պայմաններում:

Այդ ամենի հետևանքով, մեր կուսակցությունը և նրա գլխավորությունը բանվոր դասակարգը, հառել են 17-րդ կուսակցական կոնֆերանսի վերադասարկումներին:

Այդ վերադասարկումների էությունը մարմնացած է յերկրորդ հնգամյակի քաղաքական դրույթում, վորը հանդում է կապիտալիստական տարրերի և առհասարակ դասակարգերի վերացմանը, դասակարգային յտրություններ և շահագործում ծնող պատճառների յիտվին փոշնացմանը, եկոնոմիկայում և մարդկանց գիտակցության մեջ կապիտալիզմի մնացորդների հաղթահարմանը, յերկրի ամբողջ աշխատավոր բնակչությունը անդամապարզ սոցիալիստական հասարակության գիտակցի ու ակտիվ կոնսոցոնեն դարձնելուն:

Արտադրողական ուժերի հակառակ աճման, նրանց նոր տարածական ղեկավարման, մեր յերկրի կերպարանքի փոփոխման, բանվոր դասակարգի ու գյուղացիության աշխատավոր մասսաների մեջ կատարած և կատարվող առաջադրարարման հիման վրա դարձնում է նոր գիտակցիկա և աշխատանքի կազմակերպում, վորը համապատասխանում է արտադրության սոցիալիստական ձևին:

Բուլեիկյան կուսակցության ղեկավարությունը՝ բանվոր դասակարգի վերակառուցում և աշխարհը, վերակառուցում է ին-

քրն իրեն և վերադարձում է աշխատավոր գյուղացիության դեմ-
քր: Փշրվում ու վերացվում են կապիտալիզմից ժառանգված
մնացորդներն ու ավանդույթը, փոխվում է ստորկական հին հոգե-
բանությունը, բազմակողմանի կերպով դարգանում են աշխատա-
վորների անձնական արժանիքներն ու հատկությունները, նրանց
նախաձեռնությունն ու ընդունակությունները, փոխադրվում են
անհատական մանր ու մանրագույն գյուղացիական տնտեսու-
թյան սահմանները—«գյուղական կյանքի իդեոտիզմը» այդ հի-
մունքները:

1918 թվին Լենինը «Մեծ նախաձեռնություն» հռչակածում
նշելով սոցիալիստական աշխատանքի առաջին ծիրերը՝ մատնա-
ցույց է անում այն «յերկյակ խնդիրը», վոր պրոլետարիատը
պիտի զճռի նրա համար, «վորպեսզի հաղթի, վորպեսզի ստեղծի
և ամրապնդի սոցիալիզմը»: Առաջին բանը կայանում է՝ պրոլե-
տարիատի կողմից բոլոր աշխատվորներին կազմակերպելու և նրանց
զեկափարելու մեջ՝ բուրժուազիային տապալելու և նրան
լիովին ճնշելու համար: Մեր յերկրի պրոլետարիատն այդ խնդի-
րը կատարել և:

Սակայն բացի դրանից պրոլետարիատը պիտի կարողանա
«իր հետևից տանել աշխատավորների ամբողջ մասսային... նոր
տնտեսական շինարարության ուղիով, նոր հասարակական կապ
ստեղծելու, նոր աշխատանքային դիսցիպլինայի ուղիով, գեպի
աշխատանքի նոր կայմակերպումը, վոր միացնում է գիտության
ու կապիտալիստական տեխնիկայի վերջին խոսքը՝ խոշոր սոցիա-
լիստական արտադրություն ստեղծող գիտակից աշխատավորնե-
րի մասսայական միասնության հետ:

Այդ յերկրորդ խնդիրը Լենինն առաջինից դժվար է համա-
րում, «վորովհետև դա վոչ մի դեպքում չի կարող զճռվել ստան-
ձին պոթիկումի հերոսությունը, այլ պահանջում է ամենայն-
կարգով, ամենահամառ, ամենադժվարին մասսայական հերո-
սություն և ամենուրեք աշխատանք»:

Լենինի դրած այդ յերկրորդ խնդիրը մենք համարում ենք և
հաստատականությունը իրագործում ենք առաջին հնդամյակի
ամբողջ ընթացքում՝ հաջողությունը հաղթահարելով այդ ուրու-
վրա յեղած բոլոր դժվարությունները:

Այստեղ ամբողջ ժողովրդական տնտեսության վերակառու-
ցումը, ստեղծել նորագույն տեխնիկական բազա այդ տնտեսու-
թյան բոլոր ճյուղերի համար և այդ հիման վրա հաղթահարել
եկոնոմիկայում ու մարդկանց գիտակցությունում յեղած կապի-
տալիզմի մնացորդները, բոլոր աշխատավորներին դարձնել ան-
դասակարգ սոցիալիստական հասարակության գիտակից ու ակ-
տիվ կառուցողներ, — կատարել 17-րդ կուսակցական կոնֆերան-
սի այդ վորդումը—նշանակում է Լենինի դրած խնդիրը լիովին
զճռել:

Այդ գործում լուրջ դեր է խաղում և կխաղա ապիտացիայի
ու պրոպագանդայի, մասսաներին կոմունիզմի վողով իդեոլոգի-
ական դաստիարակության բոլոր միջոցների անդադար մորթի-
կացիան:

Հեղափոխական պրոլետարիատի ու նրա կուսակցության
առաջ անանձնապես բարդ խնդիրներ են դրված իրենց շարժման
նպատակների ու սկզբունքների ադիտացիայի և պրոպագանդա-
յի գործում: Դա բղխում է, առաջին, այն փաստից, վոր «մի-
նչի վայժմ ծագած շարժումները յեղել են փոքրամասնու-
թյան շարժումներ կամ տեղի են ունեցել փոքրամաս-
նության շահերի համար: Պրոլետարիատի շարժումը ճր-
շող մեծամասնության ինքնուրույն շարժում է՝ ճնշող մեծա-
մասնության շահերի համար» («Կոմունիստական մանիֆեստ»):
Դա բղխում է, յերկրորդ, այն փաստից, վոր պրոլետարիատի
հեղափոխությունը նախորդող բոլոր հեղափոխությունները փո-
խել են հասարակական հարաբերությունների ձևերը, անիոփո-
թողնելով այդ հարաբերությունների հիմունքը՝ արտադրության
միջոցների մասնավոր սեփականությունը: Համաշխարհային
պատմության տեսակետից վերցրած այդ հեղափոխությունները
նոր ձևերով տվել են նույնաման հիմունքի շարունակությունը:
Իսկ պրոլետարական հեղափոխությունը շարունակություն է
այլ բեկում, վորովհետև նա փոխում է հասարակական կառույց
վածքի հենց հիմքը:

Դրանով վորոշվում է ապիտացիայի և պրոպագանդայի այն
բացառիկ նշանակությունը, — վոր պրոլետարիատը պետք է դար-
գացնի վոչ պրոլետարական աշխատավոր բնակչության մեջ՝ նր-
անի իր կողմը զրավելու նպատակով, — և ապիտացիայի ու պրո-
պագանդայի բնագավառում յեղած, այն խոշորագույն խնդիրնե-
րը, վոր կոնգրեսն են պրոլետարիատի առաջ՝ հենց իր դասակար-
գի անդամների վերաբերմամբ: Տարրերնակ կլինեն, որինակ,
համոզել շահագործողին, թե նրա համար շահավետ է այնպիսի
հասարակական կառուցվածք, վորը հիմնված է մասնավոր սեփա-
կանության ինստիտուտի պաշտպանության վրա: Սակայն, մի-
անգամայն սխալ կլինեն սրանից յեզրակացություն հանել, թե
անհրաժեշտ չի արտադրության միջոցների սեփականությունից
զուրկ պրոլետարիատին համոզել այն բանում, վոր նրա համար
շահավետ է այնպիսի հասարակական կառուցվածքը, վորը հիմ-
նված է հասարակական, կոլլեկտիվ սեփականության վրա: Յե-
նչ այստեղ, հակառակ մասնավոր սեփականության վրա հեն-
ված կապիտալիստական տնտեսավարական սկզբունքների, հա-
սարակական սեփականության վրա հենված տնտեսավարական
սկզբունքների դաստիարակման գործում: — մենք հանդիպում ենք
ապիտացիայի ու պրոպագանդայի ամենապատասխանատու և
բարդ խնդիրներին, ինչպես հենց իր բանվոր դասակարգի շարքե-
րում, նույնպես և հատկապես վոչ պրոլետարական աշխատավոր
բնակչության մեջ:

«Բուրժուազիայի, և մասնավոր մանր բուրժուազիայի, բու-
լոր սովորություններն ու տրագիկաները, — գրել է Լենինը, —

նույնպես հակառակ են պետական վերահսկողությանը, կողմնակից են «սորապան» մասնավոր սեփականության, «սորապան» մասնավոր ձեռնարկի անձեռնմխելիությանը: Պայքար՝ մասսաների մեջ ԽՈՐՀՐԿԱՅԻՆ, պետական վերահսկողության ու հաշվառի գաղափարն արմատացնելու համար, անիծյալ անցյալից խրվելու համար, վորը սովորեցրել է հաց ու հագուստ ձեռք բերելու համարել «մասնավոր» գործ, առևտուրը համարել մի գործարք, վորը «միայն ինձ է վերաբերում», — այդ պայքարը հենց մեծագույնն է, համաշխարհային — պատմական նշանակություն ունեցող, ագիտատական գիտակցականության պայքարն է՝ բնորոշում բուրժուական — անարխիստական տարրայնության (ընդգծումը մերն է. — ՍՄԲ.): Պրոպագանդային լրջագույն պատասխանատվություն թյունը, բանվորական և աշխատավոր մասսաների գիտակցության մեջ հասարակական սեփականությանը խնամքով վերաբերվելու արմատացումն առանձնապես աճում է այն չափով, վորչափ արտադրության նոր հասարակական ձևն իր համար ճանապարհ է հայթիւմ դնելով տնտեսության բոլոր ճյուղերը:

Լենինի՝ «Հրապարակախոսի որդերից» հուշադրում մշակման համար նշանակված թեմաների մեջ, որինակ, գտնում ենք — չիսի թեմաներ. — «14. Հաշվետուն ու վերահսկողությանը, վորպես սոցիալիզմի ելուրջան: 14. քիս. բուրժուիկ վերահսկիչների խմբակներ: 14. քիս.: Ժուլիկները հեղափոխություններում: 16. բանվորների դիսցիպլինան և բուսակային սովորությունները: 16. ա. մահապատիժը և կարմիր գվարդիականների կողմից գողերի գնդակահարումը» (ընդգծումները մերն են. — ՍՄԲ.): (Լենինյան ժողովածու 2-րդ, էջ 8-9):

Դասակարգային թշնամիները և նրանց աջակցողները կողմից զեպի հասարակական սեփականությունը հափշտակող, քայքայիչ վերաբերմունքի ամեն տեսակի արտահայտությունը Լենինը համարել է վորպես սոցիալիստական հեղափոխության միանգամայն անխուսափելի ուղեկիցներ: «... Հասկանալի է, — գրել է Լենինը, — հին հասարակության քայքայման բոլոր տարրերը, վոր անխուսափելիորեն բավական բազմաթիվ են, կապված դիտավորապես մանր բուրժուազիայի հետ... չեն կարող «իրենց չցուցադրել» այդպիսի խոր հեղաշրջման ժամանակ: Իսկ այժմյան տարրերն այսպես «իրենց ցուցադրել» Չեն կԱՌՈՂ, քան հանցա գործությունները (ընդգծումը մերն է. — ՍՄԲ.), խուլիդանությունները, կաշառքը, սքեկուլյացիան, ամեն տեսակի աշխատա կությունների մեծացնելով: Այդ բանը հարթելու համար ժամանակ է յերկար է ձեռք է պետք... (Լենին, 22 հատոր, էջ 458-459): Յերկաթուղային գործում, վորը թերևս ամենից չուսիելի էրպով և մարմնացնում խոշոր կապիտալիզմի կողմից ստեղծած որդանիզմի տնտեսական կապերը, մանր — բուրժուական տարրերի սանձարձակության այդ պայքարը պրոլետարական ցայտուն կերպվածության դեմ յերեան է դալիս առանձնապես ցայտուն կերպով: «Վարչական» տարրը (մատակարարում) և նսրուստի ձիկներ, կաշառակերներ՝ մեծ առատություններ. պրոլետարական

տարրը և նրա լավագույն մասերը պայքարում են դիսցիպլինայի համար. բայց թե մեկ և թե մյուս տարրի մեջ, իհարկե, կան շատ տատանվողներ, «թուլյեր», վորոնք անընդունալ են դիմադրելու սպեկուլյացիայի, կաշառքի, համարյա սամրոջ ապարատը փչացնելու դեմ ձեռք բերվող անձնական շահերի դալթակությունը» (Լենին, 25 հատոր, էջ 461): Այդ «թուլյերի» վերաբերմամբ, վորոնք գործում են դասակարգային թշնամու հետ միասին, նրան ողնություն ձեռք են մեկնում, պրոլետարական դիկտատուրան չի կարող սահմանափակել համոզելով և ստիպված է դիմելու «բռնություն» խոտորումները խախտելուն:

«Պետական ձեռնարկների, կոլխոզների ու կոոպերացիայի գոյր պաշտպանելու և հասարակության սոցիալիստական սեփականության ամրապնդման մասին» Խորհրդային Միության Կենտգլխի մի ժողովարժի վորջումը կուլակային — կապիտալիստական և հին վերականգնմանը ձգտող տարրերի ու նրանց աջակցողների համար վնասկան նախադրուշացում է հանդիսանում այն մասին, վոր «դիկտատուրան մի խոտ է... դիկտատուրան յերկաթե իշխանություն է, հեղափոխական — համարձակ և արագ, անխնայ թե շահագործողներ և թե խուլիդաններ», պետական ունեցվածքը գողացողների, դողերի, սքեկաների ճնշման գործում, — բոլոր նրանց, ովքեր այսպես թե այնպես հարձակվելու վործ են անում հասարակական սեփականության ամրոջը լուծյան ու պահպանման դեմ՝ կամ հասարակական սեփականությունն անօրինակաբար ուղնչացնելու և թալանելու միջոցով, կամ կոլխոզիկների վրա բռնաբարով ու նրանց ապառնալով՝ վորպեսզի վերջիններս ստիպեն կոլխոզներից դուրս գալու և աշխատել պայթեցնեն համայնացրած գյուղական տնտեսությունը: Բայց պրոլետարական դիկտատուրայի յերկաթե ձեռքն այստեղ էլ բանվոր դասակարգի և աշխատավորների թըշնամիներին ալիելի քան հաջող կշանթահարի, վորքան բանվորական և աշխատավոր մասսաների մեջ ալիելի խոր կարմատացվի այն դիտակցությունը, թե հասարակական սեփականությունը սրբազան է և անձեռնմխելի: Բանվորական աշխատավորական մասսաների մեջ սրբապան և անձեռնմխելի հանդիսացող հասարակական սեփականության նկատմամբ, սրա հետ կապված հասարակական սեփականության վրա հենվող սոցիալական կարգերի վերջնական հողթանակի յերաշխիքը հանդիսացող դեպի աշխատանքը սոցիալիստական վերաբերմունքի դաստիարակության խնդիրները հատուկ ուժով ներկա ետապում ընդգծում են քաղդաստիարակչական աշխատանքի անհրաժեշտությունը:

Աղետացիան և պրոպագանդան, վերաբա քուլիկյան դատա-
տիրապետության կարևորագույն բաղկացուցիչ մոմենտներ,
միշտ կազմել են և կազմում են մեր կուսակցության ամենուրեք
պայքարի անխզելի մասը: Ընդ մինչև մեր կուսակցության պատ-
մության բոլոր կարևորագույն ուղեգրերը նշվում են ուշա-
գրությունը սրելով աղետացիայի և պրոպագանդայի հարցերին:

Դեռ կուսակցության 2-րդ համագումարի վերջումն իրավ
մենք գտնում ենք հետևյալ վերջումը: «Համագումարն անհրա-
ժեշտ է համալրում, վոր անդամներ կոմիտեներն ամենալուրջ ու-
շագրությունը դարձնեն պրոպագանդան ուղիղ կազմակերպելու
վրա, ընդ մինչև ամենից առաջ ղեկավարելով վորոշակի հեղա-
փոխական աշխարհահայացք ունեցող զիտակից ու ակտիվ աղի-
տասերները պատրաստելու խնդրով»: Աղետացիայի և պրոպա-
գանդայի գործի վրա ուշագրություն առնող կենտրոնացումը այն
ժամանակաշրջանում վորոշվել է նրանով, վոր «Ռուսաստանի
բանվորական ամման շարժումը չափազանց առաջ է անցնում ու-
ցիալ-դեմոկրատ զիտակից բանվորներին կաղեր անում ից, վորոնք
կարող են Ռուսաստանի պրոլետարիատի ամենի ու ամենի բար
դացող պայքարի ղեկավարներ լինել» (2-րդ համագումար), վոր
«հեղափոխական — պրոլետարական շարժման ներկա շրջանի հըս
կարևոր ամման շնորհիվ նրա պլանաչափ ու ամբողջ կազմա-
կերպման խնդիրը պահանջում է սոցիալ-դեմոկրատ ուժերի ան
համեմատ մեծ մասա, քան թե յերբ և իցե յեղածը» (3-րդ հա-
մագումար): Աղետացիայի և պրոպագանդայի դրման համար
միջոց պայքարի դարգացման մեջ մյուս կարևորագույն ետապն
է հանդիսանում մեր կուսակցության 6-րդ համագումարը: Ահա
թե այդ համագումարի բանաձևը լինչպես է բնորոշում այն պատ-
ճառները, վորոնք այդ ժամանակաշրջանում սրել են աղետա-
ցիոն և պրոպագանդիստական աշխատանքի նշանակությունը:—
«Կուսակցական կազմակերպության ամումը, հեղափոխության
առաջին սրերից սկսած բանվորական լայն մասսաներին նրա
շարքերը քաշելը՝ կուսակցության առաջ սուր կերպով դրել են
պրոպագանդայի և աղետացիայի ուղիղ կազմակերպման հարցը:
Պրոլետարական կուսակցության շարքերից ինտելիգենցիայի հե-
ռանալը, վոր սկսվել է 1905 թվին, մասսայական է դարձել փե-
տրվարյան հեղափոխությունից հետո, յերբ մեր կուսակցության
գործունեության դասակարգային բովանդակությունն անխու-
սափելիորեն վորոշել է վոր պրոլետարական տարրերի վերաբեր-
մունքը իր հանդեպ: Մեր կուսակցության մեջ միացած է նրան
հարող մասսաների ինքնապատկանությունը խորացնելու նպատա-
կով, քաղաքական մոմենտի և մեր կազմակերպության պատմա-
կան դերի շնորհիվ ստեղծված աղետացիությունն ամբողջությամբ նը-
պատկելով՝ սեկցիան անհրաժեշտ է համարում մեր կուսակցու-
թյան ծրագրի մշտական պարզաբանումը՝ գրույցների, դասըն-

քացների և դասխոսությունների միջոցով» (ընդգծումը մերն
է. — իՄԲ.):

Մեր կուսակցության 10-րդ համագումարը, վոր յեղել է
կուսակցության միասնության համար միջոց առանձնապես սուր
պայքարի համագումար՝ ընդգրկեմ սինդիկատական և անար-
խիստական թեզան, վորի ամենամակարտված և ամենաձևակերպ
ված արտահայտություններն էին և հանդիսացել այսպես կոչ
ված «բանվորական ուղիղիցիան», կուսակցության ուշագրու-
նը չափազանց սրել է աղետացիայի և պրոպագանդայի հարցե-
րին: «Ձուտ կուսակցական աշխատանքի բնագավառում, —ասված
է համագումարի բանաձևում, —բիշըք ձեռք է առնում իրենից
կախված բոլոր միջոցները՝ վերացնելու իր անդամների քաղաքա-
կան անգրագիտությունը և հետևում է, վոր չլինեն անդամներ,
վորոնք չեն անցել կուսակցական դպրոցը» և այսպե «ամենաաչքի
ընկնող կուսակցական դրակտանքները պետք է կուսակցական
րեն պարտավորված լինեն մասնակցելու հանդամառչելի բո-
լորներ կազմելուն՝ այն կարևորագույն հարցերի մասին, վոր-
րոնք հուզում են լայն մասսաներին, և խորհրդային շինարարու-
թյան հերթական հարցերի մասին... նոր անդամներին վերագը-
րանցելիս՝ նոր մտնող քնկերոջ գնահատման համար կարևորա-
ցույցն նյութ պիտի ծառայի խմբակի ղեկավարի գնահատականը:
Անհրաժեշտ է կուսակցության բոլոր պատասխանատու գործիչ-
ներին պարտավորեցնել՝ կուսակցական դպրոցների դասախոսա-
նքը լինելու և այդ աշխատանքը համարել վորպես իրենց կարևո-
րագույն պարտականություններն ից մեկը» և այլն (ընդգծումը
մերն է. — իՄԲ.):

Մեր աղետացիոն պրոպագանդիստական աշխատանքի դար-
գացման մեջ կարևորագույն ուղեգրերն են յեղել 12 և 13-րդ կու-
սակցական համագումարների միջև յեղած ժամանակաշրջանը:
Դա մի շրջան էր, յերբ մասսայական իր չափերով չտեսնված
հոսանք է յեղել դեպի կուսակցությունը, յերբ լինին մահը բան
վոր դատակարգի մեջ այն ժամանակ յեղած բոլոր լավագույննե-
րի շարժումն է ստանալից դեպի կուսակցությունը: «Բանվորա-
կան ու գյուղացիական մասսայի վրա աղետացիությունն ուժեղաց-
նելու նպատակով պայքաները, —կարդում ենք մենք 13-րդ հա-
մագումարի բանաձևում, —վոր ստեղծվել են շնորհիվ թորհրդա-
յին Միության ընդհանուր տնտեսական վերելքի և ստանկի
բանվորների ու բանվորուհիների մասսայական հոսանքի՝ դեպի
կուսակցության շարքերը», պահանջում են սուր քնկում առաջա-
ցնել կուսակցության ազիտպրոպաշխատանքի մեջ՝ դեպի ընդ-
լայնումն ու խորացումը և նրա մասսայական ձևերը՝ թե կուսակ-
ցության ներսում և թե անկուսակցական բանվորների ու գյու-
ղացիների մեջ: Այդ բանն են պահանջում նախ կուսակցության
առաջ կանգնած՝ լինիլյան կոչի սպասարկման և նրան կուսակ-
ցության, պրոֆիտությունների ու պետության ակտիվ աշխա-
տանքին ներգրավելու խնդիրները, մի կողմից, և կուսակցու-

Բյան կողմից դեպի ներկուսակցական գեմոկրատիայի կիրառու-
մը վերցրած հաստատուն ուղղութիւնը՝ մյուս կողմից»:

16-րդ կուսակցական համագումարը նոր, լրջագույն պա-
հանջներ և առաջադրելի ազդեցողութեամբ, առանձնապէս
ուժեղ կերպով սրելով կուսակցական շարքերի տեսական դիմա-
ծութեան հարցը: 16-րդ համագումարը յեղեղ և ամբողջ ֆրոնտով
սոցիալիզմի ընդհանուր հարձակման համագումար, նշանաւոր
նրանով, վոր նա արդեն կարողացել և հաստատել այն մասերը,
թէ «մենք արդեն մոտել ենք սոցիալիզմի շրջանը»: Սոցիալիստա-
կան հարձակման դրոշմով կուսակցութեան հակաշահական նվա-
ճումների հիման վրա հատուկ սրութիւն և ստացել կուսակցու-
թյան կադրերի վորակի համար մղվող պայքարը, վորտեղ վորտեղ
համապատասխանել մասսաների կողմից կուսակցութեան դեկա-
վարութեանն արվող հակադրեն աճած պահանջներին: Յեւ կու-
սակցութեան 16-րդ համագումարը՝ մասնաւորապէս «կուսակցու-
թյան հետագա քանակական ու վորակական աճումը... կու-
սակցական կադրերի և կուսակցական լայն մասսաների գաղա-
փարական մակարդակի բարձրացումն ու կուսակցական աշխա-
տանքի վորակի բարձրացումը», սակայն, մնականորեն ընդգը-
ծում են, վոր «կուսակցական կադրերի զգալի մասի գաղափարա-
բաղաձեցական մակարդակը դեռ ևս բավարար չէ, մի բան, վոր
ցույց է տալի հակամիջակային ծոռմաների բարձրացումը փաստերը:
Կուսակցական կադրերի, մասնաւորապէս դրոշմի համար, աղբ կադրե-
րի ամբարշտմանն ու պատրաստման խնդիրը դրված էր ամբողջ
սրութեամբ»:

Կուսակցութեան անդամների գաղափարա-բաղաձեցական մա-
կարդակի բարձրացման հասար պայքարելու մասին XVI կուսակ-
ցական համագումարի կողմից արված աղբ ցույցաւոր իր հետա-
գա գարգացումն և զանի բնի Պոստի եր՝ «Մարքսիստական լե-
նինյան դատարարական խնդիրների մասին» հայանի հա-
ստում:

Այդ տեսակետից և դասակարգային պայքարի սրման ու
ձեերի փոփոխման պայտաններու՝ յուրաքանչյուր կոմունիստի
ու կոմյուրտականի արբարտական—լինինյան դատարարակա-
թյան մասին, սոցիալիստական շինարարութեան պրակտիկնե-
րին հեղափոխական փորձով ու սեր կուսակցութեան պատու-
թյան բոլորիկյան արադիդաներով հարադանն ու մասին բնի:
Պոստի յեր արտասանած ճառը հատուկ նշանակութիւն և առա-
նուս, Յեւ իրաք, Յեւթե սեր յերկրր, վոր առաջ աշխարհիս
աւենանետամնաց յերկրն էր համարվուս, ալժա սոցիալիզմի
յերկր էր դարձել, ապա այդ բանը սեր պարտական ենք բու, եւ
վիկյան ծրագրին, աւելտիկային և պրոնտարիատի կազմակեր-
պութեանը, սեր կուսակցութեան ծրագրին և զեկաւարութեանը՝
(հագանսիլի):

XVII կուսկոնֆերանսի փոռոչումնոր, պատանա խորված ի
նելով սոցիալիստական շինարարութեան այդ հաջողութեան երով:

նեւ առ դեմ են կանգնեցրել, որակարգի մեջ կենտրոնական խըն
դիր են դրել պայքարը նոր մարդու համար, բար արշատաւոր-
ների վերադատարակման համար, նոր սարգու հասար սղվող այդ
պայքարուս տոպնակարգ դերը, վճռական նշանակութեանը պատ-
կանում և բոլորիկ լինինյանը, վորովհետեւ իրա հատկութեաննե-
րից, որով հարցերի իրա բոլորիկյան լրբանման աստիճանից,
հասարակական յեր ուլթների դասակարգային եյութիւնը նրա
վարաւու կարողութեանից և կախված այդ պատմական խնդրի
հաջող կատարումը:

Կասկած չկա, վեր հենց սոցիալիստական շինարարութեան
պրոցեսը—բոլորիկյան դատարարակութեան լաւագույն դպրոցն է:
Սակայն բոլորիկը հասարակ շարքային սարտիկ չէ, եւ ինչե-
վիկը—սոցիալիզմի հասար սղվող պայքարի ակտիվ մասնակիցն
ու մասսաների զեկաւարն է, իսկ մասսաների զեկաւարը պետք
է գաղափարա-տեսականապէս ավելի բարձր կանգնած լինի աղբ
մասսայից, վորին նա զեկաւարում է» (Պոստի, և), Իս առանձնա-
պէս կարեւոր նրա համար, վորովհետեւ յերկրրը հնգամայի քա-
ղաքական դրոշմների իրացումը կատարվել է յի վոյ թե ինք-
նահոտով, վոյ թե «սահուն գարգացման կարգով, այլ աւենա-
տուր դասակարգային պայքարի պայմաններուս, Պետք է հիշել
17-րդ կուսակցական կոնֆերանսի ցուցումներու, վոր հետագա
յում ևս դեռ ախտաւորի է դասակարգային պայքարի սրումն
առանձին խալիւրի ու խմբի վոր բուրժուական աղեկցութեան
ների պահպանման, իսկ վորտեղ զեկաւարն է նաև ուժեղացման աւ-
խտաւորիւթեանը, բանվորների սեջ, սինչն իսկ կուսակցու-
թեան սեջ դեռ ևս յերկար ժամանակի ընթացքում պրոնտարիա-
տին խորթ դասակարգային աղեկցութեանների թափանցման ան-
խտաւորիւթեանը:

Ուստի սինք յուրաքանչյուր կոմունիստի և կոմյուրտակա-
նի սեջ պետք է դատարարակենք այսարգա բարդ պայտանների
մեջ կողմնորոշվելու, իր գործնական աշխատանքը պրոնտարիատի
հասարակարգային, հասարակական խնդիրների հետ կապակ-
ցելու բնութեանկութեանը, պետք է պատկաստենք՝ մասսաների
կազմակերպի և զեկաւարի ունակութեաններ, բոլորիկյան կու-
սակցութեան անդամի բարձր կոչումը պարտաւորեցնում է՝ մաս-
սաներին պայքարի տանիլիս իրեն պարդ պատկերացնել աւել
պայքարի իմաստը, պայտանները, նրա կոնկրետ խնդիրները... հո
մողված լինել ճշտութեան և վերջնական հաղթանակի մեջ» (Պո-
ստի, և):

Այդ աւենը պահանջում է յուրաքանչյուր կոմունիստի տեսա-
կան դիմաւորութեանը, նրա աւրնդհատ, աւենարա գաղափարա-
տեսական աճումը, մարքսիզմի լինինյանի դաւանին տիրապետե-
լու հասար հատա, յարված աշխատանքը:

Ըստ վորում պիտի հիշել, վոր տեսական աւսուսը—լիննանպա-
տակ չէ, վոր դա յուրաքանչյուր առանձին կոմունիստի աւնակաւ
գործը չէ, Սեւը բոլորիկներիս հասար հնգափոխական թեորիան
միշա յեղել և, կա և կլինի հասարակութեան վերակառուցման հա

մար մղվող մեր պայքարի հիմնական պնդումը (Պոստիշի), Մեր կուսակցության արտաքին փորձն անհերքելի և անկասկածաբար է, վեր սեր կուսակցության հիմնական հարցերի վերաբերյալ անհերքելի և անկասկածաբար է, Մեր արտաքին քաղաքականության հիմնական սկզբունքները (Կազմակերպչի), փորձն և պարտավորությունն է յուրաքանչյուր կուսակցականի ու կոմյունիստականի՝ յուրացնել մեր կուսակցության թեորիայի ու նրա հեղափոխական պրակտիկայի սիլն յեղած անխզելի կապի նշանակությունը:

ԱԶԵՍՏ՝ ՆՔԻ ՆՅՈՒԹՈՒ ՈՒ 4

«Մարքսիստական» լենինյան դաստիարակության խղիւր-ներին սասին» ընկ. Պոստիշի ճանի արտասանած որից անցած սի տարվա չնթացքում մենք մեր կուսակցության յայն յայն խափերի գազափորտ-տեսական անստի թարծրացումը գործում խոսք անցած յայն յայն ունենք: Այդ առաջխաղաղութիւնը, բացառութեամբ և նրա-նով վեր սեր շինարարութեան պրակտիկան, նրա առաձեռնահա-նդութեանները, ամբողջ և անսկսած, զժամանակներին անհերքելի յայն յայն և մարդկային նոր սասանների, նոր կեդանի նյութի դեկավարումն անհրաժեշտութեամբ ստիպել են սեզնից յուրաքանչյուրին հիշել, վեր սեր դարում, անհնաւով մեր տեմ-պերը չի կարելի չափաւորել իր տեսական սակարակի թարծրաց-ման հասարակ, և վեր սեր անցքերն անխոստովելի արեն առաջ են անց յաւած» Դրանցից, ովքեր չեն անում, կուսակցական կազմակերպու-թեաններին ուղղորդական սրտով մարքսիստական-լենինյան դաս-տիարակության շատար մղվող պայքարն անհրաժեշտութեամբ վեր, վեր իր առաձեռնագետ յայտումն արտաշայտութեամբ են գտել ընկ. Ստալինի՝ «Պրոլետարսկայա Ռեյուլացիա» ժուրնալի խմբագրու-թեան ուղղած հայտնի նամակում, վեր սեր հիշեցնում են կուսակ-ցութեան անդամներին այն սասին, վեր սեր պետք են ավելի լավ և խնամքով սովորել լենինիզմը, անցյալ տարին սեծ վերելք են ա-յաւանդել սասանների բոլորիկիւն դաստիարակութեան աշխա-տանքում, վեր սեր սի շարք շրջաններում և ուսյուն երում դար-ձել են արդեն վեր սեր կուսակցութիւն, այլ ամբողջ կուսակցական կազմակերպութեան գործ:

Դա դեռ քիչ է, կուսակցականութեանները յարացնում են, վեր սեր շարքերի բոլորիկիւն դաստիարակութեան չի սահ-մանափակվում սիայն կուսակցական յուսակցութեան, վեր սեր դա հասարակագիտական սիջողառումներն սի արտաքին յիմա են, Այդ ամե-նը սիասին վեր սեր աշխարհում են արդեն գործել, վեր սեր թարծրա-ցել են հենց տեսական անստի մակարդակը:

Մեր կուսակցութեան և բանվոր դասակարգի խոշոր խափե-րը հագորդակից են յեղել մարքսիզմի — լենինիզմի գաւհներին: Մարքսի, Լենինի, Ստալինի մի շարք գրքերն ու աշխատութեան-ները դասում են ու արդեն գործել են կոմունիստի, կոմյունի-

տականի ու պրոլետարիատի անկուսակցական առաջավոր մար-տիկների սեղանի գրքերը:

Յեւ Մարքսի-Լենինի ժառանգութեան աշխատանքներում թշու-նը նպաստում է կուսակցականի քաղաքական անխոլութեան թարծրացմանը, կուսակցութեան հերթական խնդիրներին կատար-ման համար մղվող պայքարում:

Դրա հետ միասին, մեր դպրոցների և խմբակների բանակե-նին մեծ քանակութեամբ բարելավվում են հենց ուսման բովանդակու-թեանն ու փորակը: Ուսումը հաշտում է մեր պայքարի գործ-նական փորձով, կենդանի կյանքի փաստերով և որինակներով, վեր սեր թարծրացնելով սկզբունքային — քաղաքական հար-կավոր թարծրութեանը: Դա իր հերթին չի կարող չառնել դեպի կու-սակցութեան յայն մասնաների հետաքրքրութեան թարծրացումը, տեսական լենինականութեան յարգումն և մարքսիստական-լենինյան ուսումով ընդգրկելու առման վերաբերմամբ:

Բնական է, վեր կուսակցական յուսակցութեան բանակե-նելով անխոլութեամբ ցանցն ու նոր խնդիրները պահանջել են կուսակցա-կան կազմակերպութեաններին ուղղորդութեանն ու ժողովների ղեկավարների ու խմբակների ղեկավարների կազմերի պատրաստ-ման և վերադասարանման հարցի վերաբերմամբ: Մենք ունենք մեր պրոպագանդիստների և, մասնավորապէս, բանվոր պրոպա-գանդիստների քանակի ու փորակի անկասկած առումը: Վեր սեր կոմունիստի ու կոմյունիստականի, այլև անկուսակցական բանվորի թարծրացման թարծրացած կուսակցութեան — քաղաքական մա-կարդակը հատուկ պահանջներ են ներկայացրել մեր աշխատանքի ձեւերին ու մեթոդներին մասնաների դաստիարակութեան նկատ-մամբ:

Վեր սեր ժամանակներն այն դարձացում են ստացել կու-սակցականի աշխատանքի նոր ձեւերն ու մեթոդները, վեր-սեր բնորոշ դիմը մասնաշխատանքներն են: Տեսական կոմունի-ստների, քաղաքականութեան, թեկնածուների համարները, ձեռնարկներում տեսական դեկլացումներ դնելը, քաղաքները, տե-սական քաղաքները, միտանական կուսակցութեան տեսական մակար-դակի բանակե-նելով թարծրացումը, — այս ամենը նպաստում է մարքսիզմի-լենինիզմի յայն արմատացմանը մասնաների մեջ: Յեւ վեր սեր աշխատանքներն անխոլութեամբ մեր ունեցած նպատակների թա-ղաքական համարումն ու առում է յայն բանվորական մասնանե-րի ու կոլխոզնիկների փաստականութեանը դեպի կուսակցութեանը, ամրանում է մասնաների անխոլելի կապի իրանց ամրապարգի-հետ: Այս տարվա ընթացքում Լենինի կուսակցութեանն են յե-կել նոր յարցումներ՝ հարաբերութեան մարտիկներ — կուսակցութեան, գործարանների և կոլխոզային դաշտերի հարաբերութեան:

Այս բոլոր նպատակների հետ միասին մենք քիչ թեւով լենինի-ստներն են: Յեւ հիմնականը կայանում է նրանում, «վեր սեր դա-ստիարակական համախմբութեանը, պրոպագանդիստական-մաս-նաշխատանք կուսակցական աշխատանքը վեր սեր ժամանակ համ-ընթաց են դնում այն հսկայական խնդիրներին հետ, վեր սեր ծառա-

նում են մեր առաջ» (Կազանովիչ)։ Գործնականում այդ բանն իր արտահայտությունն է գտնում կուսակցական հերթական խնդիրներին անբավարար ժողովրդականացման, ամեն մի աշխատավորին հասցնելու մեջ։ Կուսակցություն կարևորագույն վորոշումներ վոչ միշտ և վոչ պատշաճ չափով են հասցրելով քաղաքական բարձրություն, նրանց պրոպագանդան և բարձրությունը հաճախ կատարվում են մեր մարքսիստական-լենինյան դաստիարակության ամբողջ սխառեմից դուրս, նրանից կտրված։ Մենք անշուշտ բավականաչափ չենք կատարել ընկ. Պոստիլնիկի ցույց-ժողովը մի չափք միջոցառումներ համակցելու վերաբերմամբ՝ յուրաքանչյուր կոմունիստի «սոցիալիստի համար միջոց պայքարի ժամանակակից ետապի առանձնահատկությունների ու խնդիրների ըմբռնումով» զինվելու համար։ Մենք հարգելով ու պատշաճ ուշադրությունը չենք դարձրել մեր կադրերի, կուսակցական աշխատանքի միջին և, մանավանդ, ստորին ողակի ղեկավարների տեսական պատրաստությունը։

Այդ դեռ թիչ է, մենք դեռ սխառեմ չենք դարձրել, չենք միացրել կոմունիստի, կոմյունիստականի գործնական կուսակցական աշխատանքը՝ նրա տեսական մակարդակի ամենուրեք, սխառեմադրի ամեն հետ։ Այդ բնագրայնություն մինչև այժմ հաճախ տիրապետում է ինքնահոսը։ Յեւ հենց դրա մեջ է կուսակցական դաստիարակության ցանցի հաճախակի անկման պատճառը, և վոչ թե միայն առանձին կոմունիստների թույլ կարգապահության մեջ։ Դրա հետ միաժամանակ հաճախ տեղի է ունեցել ուսուցումով քանակական ընդգրկման հետեից ընկնելը՝ առանց կուսուսումնասիրության ցանցի հետագա կարմակերպչական ամրապնդման։ Գանակի հետեից ընկնելով մոռացություն են տվել՝ կենդանի մարդու նշանակությունը, նրա սրահանջները, ձգտումները և շահերը։ Մենք դեռ ևս ամենևին չենք իրադրոճել մեր համայնքի սխառեմում պարզորոշ դիմելունեցացրած մոռացում կուսակցության, բանվոր դասակարգի և կոլեկտիվիստների մասան ի առանձին խմբերին ու խավերին։ Առանձնապես անհրաժեշտ է ընդգծել, վոր ուսման վորակի մասին ամենուրեք հոգացողության բացակայությունը մի չափք տեղեցում հասցրել է մեր կուսակցության թեորիայի քաղաքական ազդեցություններին և աղճատումներին բազմաթիվ դեպքերի, վոր միանգամայն չեն մերկացվել, պատշաճ քաղաքական գնահատություն չեն ստացել և այդ բացասական որինակներով չի դաստիարակվել կուսակցական պրոլետները։ Իսկ այդ բանը չեք կարող չադրել կոմունիստի և կոմյունիստականի դասակարգային զգասություն վրա՝ նրանց գործնական աշխատանքում։ Դա բացատրվում է մեծ չափով մեր պրոպագանդիստական կադրերի քանակական և, առանձնապես, վորակական դուրսնում։ Աշխատանքի այդ տեղամասին—ունեցած պրոպագանդիստների հաշվետվելն, նրանց գործնական և մեթոդական ղեկավարմանը, նրանց կարգացման մակարդակի բարձրացմանը, նույնպես և պրոպագանդիստների — մանավանդ բանվորներից, կադրերի պատրաստություն, — պատշաճ ու չադրու-

թյուն չի դարձվել։ Մեր շրջանային և ուսյունական թերթերը դեռ ևս չափազանց անբավարար են լծվել մարքսիստական-լենինյան դաստիարակության համար միջոց պայքարին։ Առանձնապես մեծ նշանակություն են ստանում մարքսիստական — լենինյան դաստիարակության այդ բոլոր թերթերը ներք կառուցումներում, գյուղական ուսյուններում և ազգային շրջաններում։

Փորձը ցույց է տալիս, վոր կուսակցության հերթական խնդիրների չկատարման, մեծական տեսական — քաղաքական առաջադրությունների իրացման գործում հետ մնալու պատճառը միշտ յեղել է մարքսիստական-լենինյան դաստիարակության թերազնահատումը։

ԵԸԽԱՏԱՆՔԻ ՆՅՈՒԹ No 5.

Սոցիալիստական շինարարության ժամանակակից ետապի առանձնահատկությունները, հերթական խնդիրների բարդությունն ու բազմաթիվ լինելը, նրանց կատարման գործում դրվածությունների անխուսափելիությունը, դժվարությունների բուլեիկյան հալթահարման անպայման անհրաժեշտությունը, — այս ամենը պահանջում է յուրաքանչյուր բջիջից ու յուրաքանչյուր կուսակցից ընդգրկել քաղաքական ազդեցությամբ և բուլեիկյան ներգործությամբ յուրաքանչյուր ձեռնարկի, սովորելի, կոլեկտիվի և մեքենատրակտորային կայանի բոլոր ու ամեն մի առանձին բանվորի։ Այդ հոյակապ խնդիրը, վոր դրված է նոր ձեռք և ներկա ետապի առանձնահատկությունների հետ անմիջականորեն կապված, մեր ամբողջ կուսակցական-դաստիարակչական աշխատանքի արմատական մերակառուցման անհրաժեշտությունն է թեկուրում։ Հարցի ելույթյունը կայանում է նրանում, վորպեսզի «կարողանալ համոզել մաստաներին մինչև կուսակցության գիտակցության մակարդակի և աշխատավոր ապահովել մաստաների աջակցությունը, նրանց պատրաստ լինելը մեծական պայքարի համար։ Ուստի համոզելու մեթոդը հանդիսանում է կուսակցության կողմից գասակարգը ղեկավարելու հիմնական մեթոդը»։

Պիտի հիշել, վոր վերջին տարիներս բանվոր դասակարգի մեջ ներհասում են և շարունակելու են ներհասել նոր բանվորներ քաղաքներից և գյուղերից, վորոնք հաճախ իրենց հետ բերում են մանր-բուրժուական տենդենցներ, ձգտումներ և տրադիցիաներ։ Բանվորների այդ նոր շերտերը չեն անցել շահագործման և քաղաքացիական մարտերի դպրոցը։ «Հենց բանվորի այդ տիպի իր տեսակարար կշիռով ամելու է բանվոր դասակարգի կազմում։ Հենց այդ մաստաներին մենք պետք է հետագայում կարմակերպենք, նրանց ղեկավարենք՝ սոցիալիզմի համար միջոց պայքարում։ Բայց նրանց մենք պետք է բնորեն և նորանոր հարաբերություններով կուսակցության մեջ։ Հենց այդ մարդկային

նյութն և մեզ տրված» (Պատիշեմ) : Դա մեղանից պահանջում և անդադար, մտածված կերպով ուսումնասիրել այն մարդկանց, զորոնց հետ մենք աշխատում ենք, վորոնց մենք պետք է գեղատեսիլ և արժեքներ :

Դրա հետ միասին մենք պետք է ինկատի ունենանք յերևույթ սարգենի այն ահագին հոսանքը դեպի կուսակցությունը, վոր դեռ ևս պատշաճ չափով չի դաստիարակված բոլշևիկյան տրագիկաների վորով : Ուստի մեր գլխավոր և հատուկ ուշադրությունը պետք է դարձված լինի ստորին կուսակցական ողակի և գրուպայի կազմակերպմանն ու մարտունակությունը, վոր վրձնում է մեր հետագա հաջողությունները :

Այդ տեսակետից ել պետք է ծավալվի մեր կուսակցական-դաստիարակչական, պրոպագանդիստական — մասսայական աշխատանքը : Վերացնելով բոլոր մատնանշված թերությունները՝ պետք է վճռական պայքար մղել այն սահմանափակ հայացքի դեմ, վորը մարքսիստական — լենինյան դաստիարակությունը սահմանափակում է միայն կուսակցական լուսավորության շրջանակներով : Ձի կարելի է հասկանալ, վոր «մասսայական ագիտացիոն» — բացատրական աշխատանքը մարքսիստական-լենինյան դաստիարակության անխզելի մասն է : Տեսական ուսուցումը մասսայական աշխատանքի անհրաժեշտ պայմանն է : Ուսուցումը գինում է մասսայիկներին, նրանց պատրաստում է այն բանի համար, վորպեսզի մասսաներին քաղաքականապես լուսավորի և կազմակերպի» (Պատիշեմ) :

Մեր առաջ խնդիրն է դրված — «մի կարողի» մեջ կապել կուսակցական աշխատանքի և տնտեսական-քաղաքական կյանքի բոլոր հարցերն այնպես, վոր և պրոպագանդան և քաղաքական ագիտացիան նպաստեն ու ապահովեն ընդ. Ստալինի վրջ, պայմանների իրացումը, կոլտոգների կազմակերպչա-տնտեսական ստրատեգիան, մեր շարքերի մարտունակությունը, միասնությունը և միաձուլությունը :

17-րդ կուսակցական կոնֆերանսի վորոշումները նոր գլուխ են բաց անում մարքսիստական պրամություն մեջ : Խորհրդային Միությունը գտնվում է յերկու հնդամյակների սահմանի վրա : Կուսակցությունը և նրա ղեկավարությունը մեր յերկրի պրոլետարներն ու կոլտոգներին համառոտ և հաստատակամությամբ նախճում են յերկրորդ հնդամյակի մատույցները : Յերկրորդ հնդամյակը մեզ տանում է դեպի պրոլետարիատի պատմական միասնացի իրականացումը — դեպի անդամակարգ սոցիալիստական հասարակությունը :

Ամեն մի կոմունիստ, ամեն մի պրոլետար և կոլտոգնիկ պետի դիտակցի, յուրացնի այդ խնդրի հոյակապությունը : Նա պետք է յուրացնի և հասկանա, վոր մենք կենսագործում ենք պետական սոցիալիզմի զարգացմանը : Իսկ «սոցիալիզմի, ներբանից հետո, յերբ նա գիտություն է դարձել, պետք է վերաբերվի նույնպես, ինչպես պետությանը, այսինքն նրան անհրա-

մեջտ և ուսումնասիրել» (Ենգելս, հառաջաբան «Գյուղացիական պատերազմը Գերմանիայում» գրքի) :

Նշելով ընդ. Պատիշեմի ճառի տարեգարձը՝ կուսակցական կազմակերպությունները պետք է բոլոր միջոցները ձեռք առնեն վորպեսզի այդ նախում շարադրված ղեկավար դրույթները հասցրվեն ամեն մի կուսակցական շատաղի, պրոպագանդիստի, ունկնդիրի : Համապատասխան Համկոմկուսի (Բ) կենտկոմի կուլտպրոպի նամակի (տես. «Կոմունիստիչեսկայա Բեվոյուցիա» № 13) պետք է ստուգվի այդ գիրքի տպագրության իրազորումը, թե ինչպես է դրված մարքսիստական-լենինյան դաստիարակությունը ձեռնարկում, սովորում, կոլտոգում :

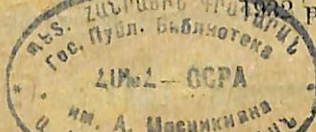
Հատուկ ուշադրություն պիտի դարձվի պրոպագանդիստների ընտրությանը՝ նրանց պատրաստվածությամբ ստուգելու միջոցով, մանավանդ, թե նրանք ինչպես են յուրացրել 17-րդ կուսակցական կոնֆերանսի և կուսակցության ու կառավարության վերջին վորոշումները : Ընդ սին անհրաժեշտ է հատուկ ուշադրությամբ վերաբերվել գյուղի անմե պահանջներին, ամրապնդել գյուղական կուսակցական կազմակերպությունները պրոպագանդիստներով, դասախոսներով, սիստեմատիկորեն գյուղ ուղարկելով շրջանի վորակյալ դասախոսներին՝ կոմունիզմի զարգացման մասին պրոպագանդա անելու, կուսակցության հիմնական գիծը, կուսակցության և կառավարության վորոշումներն ու գիրքերի տպագրությունը համար :

Կուսակցական կազմակերպությունները պետք է խնամքով հետևեն, վորպեսզի տեսական ուսուցման բովանդակությունը սերտորեն կապված լինի կուսակցության ընթացիկ վորոշումների ուսումնասիրության և մշակման հետ, նպաստելով այդ մշակումը սկզբունքային բարձրության հասցնելուն : Դպրոցների ու խմբակների ուսման բովանդակությունը նույնպես պիտի կապակցվի կուսակցական որվա բովանդակության հետ, նպաստելով կուսակցության անդամների ակտիվության աստիճանի և վորակի բարձրացմանը՝ կուսակցական ժողովներում :

Մենք ուսման ներկա տարին ենք մտնում ավելի նպաստավոր պայմաններում, քան անցյալ տարին :

Չտեսնված հետաքրքրություն է բարձրացել դեպի ուսումը, մեծ չրջադարձ է կատարված դեպի մարքսիստական-լենինյան դաստիարակության գործը, թեկուզ և ոչ լիովին, սակայն այնուամենայնիվ այժմ դպրոցներն ու խմբակներն ապահովված են ուսումնական ծրագրերի վորոշ միջոցով, մասամբ և դասազրբերով : Այժմ բանը մնում է կուսակցական կազմակերպությունների նախաձեռնությունը և ջրույացող աշխատանքին, հաստատակամությունը և լուսանդին :

(«Կոմունիստիչեսկայա Բեվոյուցիա» մուրնալի 1932 թվի №-ի տպագրություն)

ԳԻՐՆ Ե 25 ԿԱՂ.

Метод-бюро ЦК и БК АНП (б)
Годовщина речи тов. Постышева
„О марксистско-ленинской учебе“
(На армянском языке)

Ազերнешք—1932 թ.

2078

0024878

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0024878

